

Aile Yaşam Doyumunun Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi*

Semra KIYE**

Makale Geliş Tarihi: 19/01/2023

Makale Kabul Tarihi: 13/03/2023

DOI: 10.35675/befdergi.1239542

Öz

Aile yaşam doyumu, bireylerin aile üyeleri ile bir aradayken yaşadıkları duygusal atmosferi ifade eder. Bu çalışmanın amacı aile yaşam doyumu düzeylerini yaş, cinsiyet, medeni durum, ebeveynlik durumu, evlilik süresi, çocuk sayısı, eğitim düzeyi ve yaşanan bölge değişkenlerine göre incelemektir. Araştırma tarama modeline göre tasarlanmıştır. Araştırmanın örneklemini Türkiye'nin beş bölgesinde yaşayan, 18 yaş üstü evli, bekâr ve boşanmış 355 birey oluşturmaktadır. Bu bireylerin 259'u kadın, 96'sı erkektir. Katılımcıların 115'i 20-30, 155'i 31-40 yaş arası ve 85'i 41 yaş üstü bireylerdir. Araştırmada katılımcıların aile yaşam doyumu düzeylerinin ve demografik bilgilerinin belirlenmesi amacıyla Aile Yaşam Doyumu Ölçeği ve Demografik Bilgi Formu kullanılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre aile yaşam doyumu düzeyleri cinsiyet ve çocuk sayısı değişkenlerine göre farklılaşmazken; yaş, medeni durum, ebeveynlik durumu, eğitim düzeyi ve yaşanan bölge değişkenlerine göre farklılık göstermektedir. Elde edilen sonuçlar alanyazın çerçevesinde tartışılarak önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Aile yaşam doyumu, aile yaşam doyumu ölçeği, yetişkinler

An Examination of Family Life Satisfaction According to Some Variables

Abstract

Family life satisfaction expresses the emotional atmosphere that individuals experience when they are together with family members. The aim of this study is to examine family life satisfaction levels according to age, gender, marital status, parenting status, duration of marriage, number of children, education level and living region. The research is in general survey model. The sample of the study consists of married, single and divorced individuals over the age of 18 living in five regions of Turkey. In the study, Family Life Satisfaction Scale and Demographic Information Form were used to determine the family life satisfaction levels and demographic information of the participants. According to the results of the research, while

*Bu çalışmanın bir kısmı 19-20 Kasım 2022 tarihinde yapılan Akdeniz 8. Uluslararası Sosyal Bilimler Kongresi'nde çevrimiçi sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

**Muş Alparslan Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık ABD., Muş, Türkiye, s.kiye@alparslan.edu.tr, ORCID: [0000 0003 4414 5765](https://orcid.org/0000-0003-4414-5765)

Kaynak Gösterme: Kiye, S. (2023). Aile yaşam doyumunun bazı değişkenlere göre incelenmesi. *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18(38), 406-421.

family life satisfaction levels do not differ according to gender and number of children; It differs according to age, marital status, parenting status, education level and region of residence. The results were discussed and suggestions were made.

Keywords: Family life satisfaction, family life satisfaction scale, adults

Giriş

Yaşam doyumu, öznel iyi oluşun bir bileşeni olarak bireyin yaşamından duyduğu memnuniyeti ifade eden bir kavramdır. Yaşam doyumu öznel iyi oluş modelinin bilişsel değerlendirme boyutu olarak belirtilmektedir (Diener, 2000; Diener, Scollon & Lucas, 2003). Yaşam doyumu, fiziksel ve zihinsel belirtilerle bireyin kendini geliştirme düzeyi olarak kaliteli bir yaşamın göstergeleri arasında yer alır. Kaliteli yaşam iki şekilde ifade edilebilir. Bunlardan ilki yaşam standartlarının yeterli olması bir başka deyişle hayatta kalmak için gerekli koşulların sağlanmış olmasıdır. Kaliteli bir yaşantının diğer ifadesi ise olumlu bir yaşam pratiğine sahip olmak, bireysel olarak gelişmektir. Bu bağlamda yaşam doyumu, bireyin bir bütün olarak yaşamını ne düzeyde olumlu değerlendirdiği, yaşamını ne kadar sevdiği ve yaşamından ne kadar memnun olduğu şeklinde tanımlanmaktadır (Veenhoven, 1996). Yaşam doyumu bireylerin belirlediği ve tercih ettiği kriterler kapsamında kendi yaşamlarının niteliklerini değerlendirme düzeyidir. Bu değerlendirme yaşamın farklı alanlarını kapsamaktadır. Bunlar arasında bireyin anlamlı ve amaçlı bir yaşama sahip olması, fiziksel olarak olumlu bir algıya sahip olması, ekonomik yeterlikler ve sosyal destekler vb. alanlar yer almaktadır (Ünal & Şahin, 2013).

Yaşam doyumu kavramı bireyin kendi yaşamına ilişkin değerlendirmelerini belirtirken aile yaşam doyumu bunun yerine aile üyelerinin ailece bir aradayken yaşadıkları doyumu belirtmektedir. Aile en genel tanımıyla toplumun temel yapı birimidir. Sistemik kuram bakımından ise aile en küçük sistem olarak değerlendirilmektedir. Bu sistemi oluşturan bileşenler birlikte yaşayan aile üyeleri olarak ifade edilmektedir ve aile üyeleri birbirlerini bütün yaşam (sosyal, ekonomik, duygusal vb.) alanlarında etkilemektedir. Aile üyelerinin hep birlikteyken oluşturdukları bu en küçük sistemin kendine has ilişkileri, etkileşim biçimi ve iklimi bulunmaktadır (Nazlı, 2020). Bu kapsamda aile yaşam doyumu, aile üyelerinin birlikteyken yaşadığı doyumu belirtir; aile üyelerinin bir aradayken yaşadıkları, deneyimledikleri ve hissettikleri duygusal havayı ve atmosferi ifade eder. Aile üyeleriyle birlikteyken yaşanan ve hissedilen olumlu ya da olumsuz duygular aile yaşam doyumunu etkilemektedir (Çalışkan, Toker & Özbay, 2017). Hem yetişkinler hem de çocuklarla yürütülen araştırmalarda aile yaşam doyumunun bireyin yaşam doyumunu en üst düzeyde etkileyen bileşen olduğu gösterilmiştir (Moss & Willoughby, 2018; Schnettler, Miranda-Zapata, Orellana vd., 2020; Viñas-Bardolet vd., 2019).

Yurtdışı alanyazın incelendiğinde aile yaşam doyumunu etkileyebilecek pek çok değişkene yönelik araştırmanın yapıldığı görülmektedir. Bunlar arasında iki

ebeveynin birlikte olması, ikisinin de çalışıyor olması, çocuklarının olup olmaması ebeveynlerin iş-yaşam dengesini oluşturması ve ruhsal sağlık durumları gibi değişkenlerin ele alındığı anlaşılmaktadır (Orellana vd., 2022). Yanı sıra ebeveynlerin iş-yaşam dengesini kurma düzeyleri (Schnettler, 2018; Schnettler, 2020; Viñas-Bardolet, Guillen-Royo & Torrent-Sellens, 2019), ruhsal olarak sağlıklı olup olmama durumları (Schnettler, 2019) haneye giren gelir düzeyi ya da ekonomik durum (Moss & Willoughby, 2018) gibi değişkenlerin etkilerinin de incelendiği görülmektedir. Ayrıca iş güvenliği ve iş doyumunun (Emanuel, Molino, Lo Presti, Spagnoli & Ghislieri, 2018), iş-yaşam dengesinin kurulamamasının (Matias & Recharte, 2021) aile yaşam doyumuna etkileri ele alınmıştır. Buna göre aile yaşam doyumunun anne-baba-ergenlerde benzer düzeyde olduğu da saptanmıştır (Orellana vd., 2022).

Türkiye'deki alanyazın incelendiğinde ise aile yaşam doyumuyla ilişkili olarak yürütülen sınırlı sayıda araştırmanın olduğu anlaşılmaktadır. Bunlar arasında ölçek geliştirme (Çalışkan vd., 2017), hasta yakınları (İnangil, Irmak Vural & Körpe, 2021), psikolojik sağlamlık ve duygusal özerklik (Çetintaş, 2021), bağlanma stilleri ve duygusal özerklik (Ermış, 2019), boşanma (Kıy, 2022) gibi değişkenlerin aile yaşam doyumuyla arasındaki ilişkilerin araştırıldığı görülmektedir. Bununla birlikte Türkiye'de aile yaşam doyumuyla ilişkili değişkenlerin neler olabileceğine ilişkin daha geniş ve kapsamlı araştırmaların yapılmasına ihtiyaç duyulduğu anlaşılmaktadır. Aile yaşam doyumunun, bireyin yaşam doyumunu etkileyen ve mutluluğunda rol alan en temel etmenlerden biri (Easterlin, 2006; Toseland & Rasch, 1980; Zabriskie & McCormick, 2003) olduğu düşünüldüğünde aile içi iklimi, duygusal atmosferi, iletişim ve etkileşimi etkileyen değişkenlerin araştırılmasının önemli olduğu düşünülmektedir. Aile yaşam doyumunun yüksek düzeyde olması bireyin ailesiyle birlikteyken algıladığı olumu duyguların ve mutluluğun yüksek düzeyde olduğunu göstermektedir. Çekirdek, büyük, tek ebeveynli vb. gibi pek çok farklı aile türü olduğu düşünüldüğünde bu ailelerin yaşam doyumlarını farklı düzeylerde etkileyen değişkenlerin incelenmesinin iyi oluşlarına katkısı bakımından araştırılması ve psikolojik danışma ve rehberlik alanında buna yönelik hazırlanacak müdahale programlarına katkılar sağlayacağı düşünülmektedir.

Bu bağlamda bu araştırmanın amacı cinsiyet, yaş, medeni durum, evlilik süresi, ebeveyn olup olmama, eğitim düzeyi, çocuk sayısı ve yaşanan bölge gibi değişkenlerin aile yaşam doyumu ile ilişkisini ve aile yaşam düzeyine etkisini araştırmaktır. Elde edilecek bulguların ve ulaşılabilecek sonuçların, kültürümüzde yer alan çekirdek, büyük, tek ebeveynli vb. ailelerde ön plana çıkan ve aile yaşam doyumunu etkileyen dinamiklerin anlaşılmasına katkı sunması beklenmektedir.

Yöntem

Bu bölümde araştırmanın modeline, katılımcılara, veri toplama araçlarına, verilerin toplanma biçimi ile verilerin analiz süreçlerine ilişkin bilgiler yer almaktadır.

Araştırmanın Modeli

Bu araştırma, tarama modelinde yürütülmüştür. Genel tarama modelinde yürütülen araştırmalarda ilgilenilen olaylar, gruplar şeklinde birimler ya da durumlara ilişkin değişkenler, ayrı ayrı betimlenebilmekte ve ele alınabilmektedir. Bu modelde, durumlara ilişkin saptamalar belirlenebilmektedir (Karasar, 2004).

Araştırma Grubu

Bu araştırma evrenini 18 yaş üstü bireyler oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini olasılıksız örneklem türlerinden uygun örnekleme türünde oluşturulmuştur. Bu örnekleme türünde araştırma grubu belirlenirken, katılımcıların çalışmaya uygunluğu ve istekli olmaları göz önünde bulundurulmaktadır (Creswell, 2017). Bu kapsamda araştırmanın çalışma grubunu 355 yetişkin oluşturmuştur. Araştırmanın dışlama kriteri olarak 18 yaş altında olmak belirlenmiştir. Bir başka deyişle 18 yaş altı bireyler (çocuklar) araştırma dışında tutulmuştur.

Veri Toplama Araçları

Bu araştırmada veri toplamak amacıyla iki araç kullanılmıştır. Bunlar Aile Yaşam Doyumu Ölçeği ve araştırmacı tarafından oluşturulan Demografik Bilgi Formu' dur.

Aile Yaşam Doyumu Ölçeği

Aile Yaşam Doyumu Ölçeği (Çalışkan vd., 2017) 7' li likert tipinde tek boyutlu ve toplam 23 maddeden oluşmaktadır. Ölçek geliştirme çalışmalarına evli yetişkinler ve çocuklar dâhil edilmiştir. Ölçekten alınabilecek en yüksek puan 161 ve en düşük puan 21 olarak hesaplanmakta ve yüksek puan almak bireyin ailesiyle bir aradayken yüksek yaşam doyumuna sahip olduğunu göstermektedir. Yapılan ölçek geliştirme çalışmasında, aile yaşam doyumunu düzeylerinin cinsiyete (kadın, erkek) ve aile alt sistemlerine göre değişip değişmediği incelenmiş (anne, baba, kız çocuk, erkek çocuk) ve herhangi anlamlı bir ilişkiyi rastlanmamıştır.

Ölçeğin ölçüt geçerliliğini hesaplamaya yönelik olarak "Kısa Semptom Envanteri" kullanılmış ve ölçme araçları arasında negatif yönde, orta düzeyde, istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir.

Elde edilen verilere göre ölçeğin Barlett testi anlamlıdır ve KMO değeri .93 olarak bulunmuştur. Ölçeğe ilişkin madde faktör yükleri .53 ve .79 arasında değişmekte ve açıklanan varyans %47'dir. Ölçek geliştirme sürecinde elde edilen Cronbach Alfa değeri .95, bu çalışmada elde edilen Cronbach Alfa değeri .93 olarak hesaplanmıştır. Bu araştırma kapsamında ölçeği geliştiren araştırmacılardan kullanım izni alınmıştır.

Demografik Bilgi Formu

Bu araştırmada; katılımcılara ilişkin cinsiyet, yaş, medeni durum, evlilik süresi, çocuk sahibi olma durumu, çocuk sayısı, eğitim düzeyi ve yaşanan bölge değişkenlerinin yer aldığı bir form araştırmacı tarafından geliştirilerek kullanılmıştır.

Verilerin Toplanması

Araştırma kapsamında elde edilen veriler toplanmadan önce Muş Alparslan Üniversitesi Etik Kurul'undan 12.10.2022 tarihli ve 10/41 sayılı etik izin alınmıştır. Etik izin alındıktan sonra veriler çevrimiçi ortamda toplanmıştır. Verilerin toplanması için araştırmacı tarafından öncelikle veri toplamak üzere kullanılacak araçlar çevrimiçi ortama (Google Forms) aktarılmıştır. Google Forms' a aktarılan veri toplama araçlarına ayrıca araştırmacı tarafından hazırlanan Açık Onam/Rıza Formu ve Etik Kurul bilgileri eklenmiştir. Buna göre araştırma konusunda açıkça bilgilendirilen, istedikleri zaman araştırmadan çekilebilecekleri kendilerine iletilen katılımcıların izinleri/rızaları alındıktan sonra veri toplama araçlarına ulaşmaları sağlanmıştır. Veriler Türkiye'nin yedi bölgesinden toplanacak şekilde yetişkin gruplarına ulaştırılmış ancak beş bölgeden (Doğu Anadolu, Güneydoğu Anadolu, İç Anadolu, Marmara ve Akdeniz) toplanabilmiştir.

Verilerin Analizi

Verilerin analizi yapılırken öncelikle çevrimiçi ortamda yer alan veriler analiz ortamına aktarılmak üzere düzenlenmiştir. Daha sonra verilerin belirtilen analizlere uygunluğu kapsamında gerekli varsayımları (örneklem büyüklüğü, normallik, varyansların homojenliği vb.) karşılayıp karşılamadıkları incelenmiştir. Yapılan bu incelemelerden sonra verilerin, varsayımları karşılamaması nedeniyle nonparametrik testlerle yapılacak analizlere uygunluğuna karar verilmiş ve bu kapsamda ele alınan değişkenler için gruplar arası farkları belirlemek üzere Mann Whitney U Testi ile Kruskal Wallis H Testi yapılmıştır. Ayrıca Kruskal Wallis H Testi sonucunda elde edilen farkların hangi alt gruplarda olduğunu tespit etmek üzere Post Hoc testleri yürütülmüştür.

Bulgular ve Yorum

Bu bölümde yapılan analizler sonucu elde edilen bulgular sunularak açıklanmıştır.

Öncelikle katılımcıların aile yaşam doyumu düzeylerinin cinsiyet, yaş, medeni durum, evlilik süresi, ebeveynlik durumu, çocuk sayısı, eğitim düzeyi ve yaşadıkları bölge değişkenlerine göre anlamlı bir şekilde değişip değişmediğini incelemek amacıyla yürütülen analiz sonuçlarına göre frekansları (n), aritmetik ortalama (\bar{X}) ve standart sapmaları (Ss) Tablo 1'de verilmiştir. Sonrasında katılımcıların, aile yaşam doyumu düzeylerinin bazı değişkenlere göre incelenmesine ilişkin Mann Whitney U Testi ile Kruskal Wallis Testi sonuçları ise sırasıyla Tablo 2 ve Tablo 3'te verilmiştir.

Tablo 1.
Katılımcıların Cinsiyet, Yaş, Medeni Durum, Evlilik Süresi, Ebeveynlik Durumu, Çocuk Sayısı, Eğitim Düzeyi ve Yaşadıkları Bölge Değişkenlerine Göre Frekansları (n), Aritmetik Ortalama (\bar{X}) ve Standart Sapmaları (Ss)

Bağımsız Değişkenler	Alt Gruplar	n	\bar{X}	Ss
Cinsiyet	Kadın	259	143,29	19,41
	Erkek	96	143,10	24,53
Yaş	20-30	115	137,97	22,90
	31-40	155	143,66	20,79
	41 ve üstü	85	149,61	15,92
Medeni durum	Evli	191	150,15	15,67
	Bekâr	116	134,49	23,80
	Boşanmış	48	136,92	22,65
Evlilik süresi	0-10	93	141,69	21,80
	11-20	114	142,82	17,86
	21-30	31	153,35	11,56
Ebeveynlik Durumu	Çocuğu var	207	146,93	18,46
Çocuk Sayısı	Çocuğu Yok	148	138,08	22,95
	1	47	144,70	18,46
	2	119	147,09	17,95
	3	44	151,86	15,24
Eğitim Düzeyi	İlkokul-Ortaokul	38	150,24	14,48
	Lise-Ön Lisans	79	150,23	15,91
	Lisans	179	140,32	22,44
	Yüksek Lisans	59	138,25	22,16
Bölge	Akdeniz	108	149,11	16,08
	Güneydoğu Anadolu	75	140,87	22,66
	Marmara	67	143,58	21,04
	İç Anadolu	55	137,91	21,95
	Doğu Anadolu	50	139,54	23,49

Tablo 1’de görüldüğü gibi aile yaşam doyumu cinsiyet, yaş, medeni durum, evlilik süresi, ebeveynlik durumu, çocuk sayısı, eğitim düzeyi ve yaşanan bölge olmak üzere sekiz değişkene göre incelenmiştir.

Tablo 2.
Katılımcıların Cinsiyet, Ebeveynlik Durumu Değişkenlerine Göre Mann Whitney U Testi Sonuçları

Bağımsız Değişkenler	Alt Gruplar	N	Kareler Ortalaması	Kareler Toplamı	U	P
Cinsiyet	Kadın	259	172,78	44749,5	11079,5	.112
	Erkek	96	192,09	18440,5		
Ebeveynlik Durumu	Çocuğu var	207	195,82	40535,5	11628,5	.000
	Çocuğu Yok	148	153,07	22654,5		

Tablo 2’de sunulduğu gibi aile yaşam doyumu düzeyleri cinsiyetlere göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemektedir. Başka bir deyişle aile yaşam doyumu düzeyleri kadınlar ve erkekler arasında farklılık göstermemektedir ($p>0.05$).

Aile yaşam doyumunu düzeyleri ebeveynlik durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermektedir ve bu farklılık çocuğu olanların lehinedir. Başka bir deyişle çocuğu olan bireylerin, anne-baba olan bireylerin aile yaşam doyumunu düzeyi çocuğu olmayanlara göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir ($p<0.05$).

Tablo 3.
Katılımcıların Yaş, Medeni Durum, Evlilik Süresi, Çocuk Sayısı, Eğitim Düzeyi Ve Yaşadıkları Bölge Değişkenlerine Göre Kruskal Wallis H Testi Sonuçları

Bağımsız Değişkenler	Alt Gruplar	N	Sıralar Ortalaması	X^2	sd	P
Yaş	20-30	115	151,93	16,083	2	.000
	31-40	155	179,75			
	41 ve üstü	85	210,08			
Medeni durum	Evli	191	213,94	51,828	2	.000
	Bekâr	116	134,52			
	Boşanmış	48	140,05			
Evlilik süresi	0-10	93	104,20	10,039	2	.007
	11-20	114	124,90			
	21-30	31	145,55			
Çocuk Sayısı	1	47	93,21	5,794	2	.055
	2	119	103,92			
	3	44	122,90			
	İlkokul-Ortaokul	38	217,08			
Eğitim Düzeyi	Lise-Ön Lisans	79	209,91	14,109	4	.007
	Lisans	179	165,47			
	Yüksek Lisans	59	148,11			
	Akdeniz	108	204,06			
Bölge	Güneydoğu Anadolu	75	167,60	14,109	4	.007
	Marmara	67	182,87			
	İç Anadolu	55	146,42			
	Doğu Anadolu	50	165,53			

Tablo 3'te sunulduğu gibi katılımcıların yaş, medeni durum, evlilik süresi, çocuk sayısı, eğitim düzeyi ve yaşadıkları bölge değişkenlerine göre farklılık gösterip göstermediği Kruskal Wallis H testi yapılarak incelenmiştir. Elde edilen sonuçlara göre aile yaşam doyumunu düzeyleri katılımcıların yaş gruplarına göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermektedir ($X^2(2, 355)=16,083, p<0.05$). Elde edilen bu farkın hangi grup lehine olduğunun belirlenmesi amacıyla yürütülen Post Hoc testi sonucuna göre aile yaşam doyumunu düzeyi 41 ve üstü yaş grubu ile 20-30 yaş arasında, 41 ve üstü yaş grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir. Başka bir deyişle aile yaşam doyumunu düzeyi 41 ve üstü yaş grubunun aile yaşam doyumunu düzeyi, 20-30 yaş arası bireylerin aile yaşam doyumunu düzeylerine göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir ($p<0.05$).

Tablo 3'e göre aile yaşam doyumunu düzeyleri katılımcıların medeni durum değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermektedir ($X^2(2, 355)=51,82, p<0.05$). Elde edilen bu farkın hangi grup lehine olduğunun belirlenmesi

amacıyla yürütülen Post Hoc testi sonucuna göre aile yaşam doyumu düzeyi evlilerde hem bekâr hem de boşanmış bireylere göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir ($p<0.05$).

Tablo 3'e göre aile yaşam doyumu düzeyleri katılımcıların evlilik süresi değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermektedir ($X^2(2, 355)=10,039$, $p<0.05$). Elde edilen bu farkın hangi grup lehine olduğunun belirlenmesi amacıyla yürütülen Post Hoc testi sonucuna göre aile yaşam doyumu düzeyi 21-30 yıllık evlilerde hem 0-10 hem de 11-20 yıllık evli bireylere göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir ($p<0.05$).

Tablo 3'e göre aile yaşam doyumu düzeyleri katılımcıların sahip olduğu çocuk sayısı değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemektedir ($X^2(2, 355)=5,794$, $p>0.05$).

Tablo 3'e göre aile yaşam doyumu düzeyleri katılımcıların eğitim düzeyi değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermektedir ($X^2(3, 355)=21,233$, $p<0.05$). Elde edilen bu farkın hangi grup lehine olduğunun belirlenmesi amacıyla yürütülen Post Hoc testi sonucuna göre aile yaşam doyumu düzeyi lise-ön lisans düzeyinde eğitime sahip bireylerde lisans ve yüksek lisans düzeyinde eğitime sahip bireylere göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir ($p<0.05$).

Tablo 3'e göre aile yaşam doyumu düzeyleri katılımcıların yaşadıkları bölge değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermektedir ($X^2(4, 355)=14,1$, $p<0.05$). Elde edilen bu farkın hangi grup lehine olduğunun belirlenmesi amacıyla yürütülen Post Hoc testi sonucuna göre aile yaşam doyumu düzeyi Akdeniz Bölgesi'nde yaşayan bireylerde İç Anadolu Bölgesi'nde yaşayan bireylere göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir ($p<0.05$).

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Bu çalışmada katılımcıların aile yaşam doyumu düzeylerinin cinsiyet, yaş, medeni durum, evlilik süresi, ebeveynlik durumu, çocuk sayısı, eğitim düzeyi ve yaşadıkları bölge değişkenlerine göre anlamlı bir şekilde değişip değişmediği incelenmiştir. Elde edilen sonuçlara göre katılımcıların yaş, medeni durum, evlilik süresi, ebeveynlik durumu, eğitim düzeyi ve yaşadıkları bölgeye göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği ancak cinsiyet ve çocuk sayısı değişkenlerine göre anlamlı olarak herhangi bir farklılık göstermediği saptanmıştır.

Bu çalışmada aile yaşam doyumu düzeyinin yaş değişkenine göre farklılık gösterdiği anlaşılmıştır. Buna göre 41 ve üzerinde yaşa sahip bireylerin aile yaşam doyumu düzeyleri 20-30 yaş arası bireylere göre anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Yapılan kimi çalışmalarda bu bulguya benzer olarak aile yaşam doyumu düzeylerinin yaşa göre değiştiği gösterilmektedir (Taş, Karacaoğlu, Akpınar

& Taş, 2022). Ancak farklı olarak aile yaşam doyumu düzeyinin yaşa göre değişmediğini gösteren bir araştırmaya da rastlanmıştır (Aykaç, 2019). Yürütülen bir araştırmada mevcut araştırmaya benzer olarak daha genç bireylerin aile yaşam doyumu düzeyinin daha düşük olduğu belirlenmiştir (Yılmaz, 2022). Bu durum gençlerin (20-30 yaş) henüz yolun başında olmaları, eğitim düzeyi, türü, kariyer planları, romantik ilişki deneyimleri, evlenme ve aile kurma vb. konularda karmaşık bir süreçten geçmelerine bağlı olarak daha düşük olabilir. Buna karşın ilerleyen yaşta bireylerin daha rutin ve düzenli bir yaşama kavuşmuş olmaları, aile kurma, çocuk sahibi olma gibi bir takım yaşam kariyeri planlarını gerçekleştirmiş olmaları nedeniyle aile yaşam doyumu düzeyleri daha yüksek olabilir.

Bu araştırmada aile yaşam doyumu düzeyinin bireylerin medeni durumuna göre farklılık gösterdiği bulunmuştur. Buna göre evli bireylerin aile yaşam doyumu düzeyleri, boşanmış veya bekâr bireylere göre anlamlı düzeyde yüksek bulunurken boşanmış veya bekâr bireyler arasında herhangi bir fark saptanmamıştır. Bazı araştırmalarda bu bulguya benzer olarak aile yaşam doyumu düzeylerinin evli bireylerde daha yüksek olduğu görülmüştür (İnangil vd., 2021; Yılmaz, 2022). Ayrıca ergenlerin aile yaşam doyumu düzeylerini inceleyen bir araştırmada, ebeveynleri evli ve birlikte olan çocukların aile yaşam doyumu düzeylerinin daha yüksek olduğu bulunmuştur (Ermiş, 2022). Yanı sıra yine ergenlerle yürütülen başka bir araştırmada ise bir önceki araştırmanın tersine ebeveynlerin medeni durumuna göre ergenlerin aile yaşam doyumu düzeyinde herhangi bir farkın olmadığı tespit edilmiştir (Cavga, 2019). Evli bireylerin aile yaşam doyumunun daha yüksek olması, kök ailelerinden farklı olarak kendilerinin kurduğu, mutlu bir çekirdek aileye sahip olma, çocuk sahibi olma gibi faktörler sonucunda olabilir. Ayrıca destekleyici bir aile ortamında paylaşımcı bir hayat arkadaşının varlığı, yaşamda sorumlulukların paylaşılması sonucu yüklerin hafiflemesiyle birlikte bireylerin aile yaşam doyumu artırıyor olabilir.

Bu araştırmada aile yaşam doyumu düzeyi evlilik süresi değişkenine göre farklılık göstermektedir. Buna göre evlilik süresi arttıkça aile yaşam doyumu düzeyleri anlamlı düzeyde artmaktadır. Yürütülen bir araştırmada üvey ailede yetişen ergenlerin aile yaşam doyumu düzeylerinin bu araştırmadaki bulguya benzer olarak evlilik süresinin uzamasına göre arttığı saptanmıştır (Henry & Lovelace, 1995). Bir diğer araştırmada evlilik süresinin babalar ve ergenler için aile yaşam doyumu düzeyinde fark oluşturmazken anneler için oluşturduğu bulunmuştur (Schumm, McCollum, Bugaighis, Jurich & Bollman, 1986). Buna göre destekleyici, olumlu duygulanımın yüksek olduğu ve geliştirici evliliklerde, evlilik süresinin aile yaşam doyumunu artırdığı belirtilebilir. Bu tür evliliklerde evlilik süresinin uzamasına bağlı olarak aile rutinlerinin oluştuğu, zamanla oturduğu ve dengeye kavuştuğu, bunlar da bireylerin yaşamında bir düzen sağlayarak onu huzurlu kılyor olabilir.

Bu araştırmada aile yaşam doyumu düzeyi ebeveynlik durumu yani anne-baba olup olmama durumuna göre farklılık göstermektedir. Buna göre çocuğu olan

bireylerin aile yaşam doyumu düzeyleri çocuğu olmayan bireylere göre anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Bununla ilgili olarak insanların yaşamdaki en temel ihtiyaçlarından birinin soyu devam ettirme ihtiyacı olduğu bilinmektedir. Bireyin kendi soyunu devam ettirebilmesinin oluşturacağı rahatlamayla birlikte aile içinde daha olumlu bir duygusal atmosferin oluşacağı ifade edilebilir.

Bu araştırmada aile yaşam doyumu düzeyinin bireylerin eğitim düzeylerine göre farklılık gösterdiği saptanmıştır. Buna göre lise-ön lisans düzeyinde eğitime sahip bireylerde lisans ve yüksek lisans düzeyinde eğitime sahip bireylere göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir. Yapılan bir araştırmada mevcut araştırmadan farklı olarak eğitim düzeyi arttıkça aile yaşam doyumu düzeylerinin de arttığı saptanmıştır (İnangil vd., 2021). Ancak aile yaşam doyumu düzeyinin eğitim düzeyine göre değişmediğini gösteren araştırmalara da rastlanmaktadır (Aykaç, 2019; Ermiş, 2019; Henry & Lovelace, 1995). Bu araştırmada yüksek eğitim düzeyine sahip bireylerin aile yaşam düzeylerinin daha düşük olması mevcut yaşam koşullarında kendilerine daha yüksek yaşam kariyeri hedefleri belirleyerek yaşamı daha zorlayıcı olarak algılamalarından ve bu hedeflere ulaşmak için ailelerine daha az zaman ayırmalarında kaynaklanıyor olabilir. Bu hedeflere ulaşmak için aile üyeleriyle daha kısıtlı bir zamana sahip olmak, paylaşımı azaltıyor olabilir. Ayrıca eğitim düzeyinin artmasıyla özellikle ebeveynlerde çocuklarına yönelik kurallı davranma, akademik başarı gibi beklentiler artıyor olabilir ve bu bunun sonucunda evde olumlu duyguların yerini kaygılı bir atmosfer alıyor olabilir.

Bu araştırmada aile yaşam doyumu düzeyi yaşanan bölge değişkenine göre farklılık göstermektedir. Buna göre yaşayan bireylerin aile yaşam doyumu düzeyleri yaşayan bireylere göre anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Ancak bu fark mevcut araştırmada aile yaşam doyumu düzeyi en yüksek bölge olan Akdeniz Bölgesi ile en düşük olan İç Anadolu Bölgesi arasında tespit edilmiş, diğer bölgeler arasında herhangi bir fark saptanmamıştır. Bununla birlikte yapılan bir araştırmada yaşanan yere göre aile yaşam doyumu düzeyinin değişmediği saptanmıştır (İnangil vd, 2021).

Bu araştırmada aile yaşam doyumu düzeyi cinsiyet değişkenine göre farklılık göstermemektedir. Alanyazın incelendiğinde yürütülen araştırmalarda mevcut araştırmayı destekler nitelikte aile yaşam doyumu düzeyinin cinsiyete göre farklılık göstermediğini tespit eden araştırmalar mevcuttur (Cavga, 2019; Çetintaş, 2021; Ermiş, 2019; Henry & Lovelace, 1995; İnangil vd., 2021; Yılmaz, 2022). Ancak farklı olarak cinsiyetler arası fark gösteren araştırmalar da mevcuttur (Schnettler, Miranda-Zapata, Orellana, Poblete, Lobos, Lapo & Adasme-Berrios, 2020; Taş, Karacaoğlu, Akpınar & Taş, 2022). Aile yaşam doyumu düzeylerinin cinsiyete göre değişmemesi algılanan aile içi duygusal atmosferin cinsiyete göre değişmeksizin olumlu ya da olumsuz olarak algılanmasından kaynaklanıyor olabilir. Buna göre huzursuz ve gergin bir aile atmosferi hem anne hem baba hem de cinsiyeti fark etmeksizin çocuk tarafından negatif olarak değerlendirilebilir.

Bu araştırmada aile yaşam doyumunu düzeyi sahip olunan ocuk sayısına göre farklılık göstermemektedir. Yürütülen araştırmalar incelendiğinde mevcut araştırmayı destekler nitelikte aile yaşam doyumunu düzeyinin sahip olunan ocuk sayısı değişkenine göre farklılık göstermediğini tespit eden araştırmalar mevcuttur (Aykaç, 2019). Ancak farklı olarak sahip olunan ocuk sayısına göre aile yaşam doyumunu düzeyinin değiştiğini gösteren bir araştırmada 3, 4 ve daha fazla ocuk sahibi olan bireylerin aile yaşam doyumunu düzeyleri 2 ve daha az çocuğu olanlara göre daha yüksek bulunmuştur (Yılmaz, 2022). Buna göre yukarıdaki ebeveyn olma durumuna ilişkin bulguyla da birlikte ele alındığında, bireyin ocuk sahibi olması onun aile yaşam doyumunu düzeyini artıran bir durum olarak ocuk sayısından ziyade ocuk sahibi olma durumunun önemini gösteriyor olabilir. Ancak bununla birlikte daha az çocuğu sahip olunması ebeveyni tarafından çocuğun geleceğine ilişkin daha temkinli bir değerlendirmeye neden oluyor ve bu durumda aile yaşam doyumunu düzeylerini bir miktar düşürüyor olabilir.

Sonuç olarak bu araştırmada aile yaşam doyumunu düzeyi, belirli değerkenler çerçevesinde incelenmiştir. Bu değerkenler; yaş, cinsiyet, medeni durum, evlilik süresi, ebeveynlik durumu, ocuk sayısı, eğitim düzeyi ve yaşanan bölge değerkenleridir. Yapılan analizler sonucunda aile yaşam doyumunu düzeyinin cinsiyet ve ocuk sayısı değerkenlerine göre değermezken; yaş, medeni durum, evlilik süresi, ebeveynlik durumu, eğitim düzeyi ve yaşanan bölge değerkenlerine göre değertiği tespit edilmiş ve değerikliğin olduğu alt gruplar saptanmıştır.

Bu araştırmanın birtakım sınırlılıkları bulunmaktadır. Aile yaşam doyumunu düzeyleri sadece ailedeki yetişkinlerden veriler toplanarak belirlenmiştir. Ailelerin ocuk üyelerinin de dâhil edilebileceği yeni araştırmalar kurgulanabilir. Türkiye'nin beş bölgesinden veri toplanabilmiştir, Türkiye'nin tüm bölgelerinden katılımcılara ulaşılabilir. Bu araştırmaya evli, bekâr ve boşanmış bireyler katılmıştır. İleriki araştırmalarda boşandıktan sonra tekrar evlenen bireylerin aile yaşam doyumunu düzeyleri araştırılarak alanyazına daha detaylı katkılar sunulabilir. Bu araştırmada kadın katılımcıların oranı (259) erkek katılımcıların (96) oranına göre oldukça yüksektir, cinsiyet dağılımının daha dengeli olmasına ileriki çalışmalarda dikkat edilebilir. Ayrıca bu araştırmada belirlenen değerkenler dışında değerkenlerle yürütülecek araştırmalarla birlikte aile yaşam doyumunu etkileyen farklı değerkenlere ilişkin daha detaylı bulgulara ulaşılabilir.

Etik Kurul ve çıkar atışması Beyanı

Bu çalışmanın etik kurul izni, Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Etik Kurulundan 12.10.2022 tarihinde 10/41 numarası ile alınmıştır. Kurul tarafından araştırma etik açıdan uygun bulunmuştur.

Yazar, herhangi bir çıkar atışması belirtmemektedir.

Kaynakça

- Aykaç, M. (2019). *Aile yaşam doyumuyla çocuk yaşam kalitesi arasındaki ilişki*. (Tez No. 561548) [Yüksek lisans tezi, Akdeniz Üniversitesi-Antalya]. Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı Tez Merkezi.
- Cavga, Z. (2019). *Lise öğrencilerinde aile yaşam doyumunu ile psikolojik dayanıklılık ve sosyal medya kullanım bozukluğu arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Tez No. 586513) [Yüksek lisans tezi, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi-İstanbul]. Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı Tez Merkezi.
- Creswell, J. (2017). *Educational research: Planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research*. Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Çalışkan, M., Toker, M., & Özbay, Y. (2017). Aile yaşam doyumunu ölçeğinin geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Uluslararası Erken Çocukluk Eğitimi Çalışmaları Dergisi*, 2(1), 1-9.
- Çetintaş, A. (2021). *Ergenlerde aile yaşam doyumunu ile psikolojik sağlamlık ve duygusal özerklik arasındaki ilişkinin incelenmesi*. (Tez No. 696397) [Yüksek lisans tezi, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi-İstanbul]. Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı Tez Merkezi.
- Diener, E. (2000). Subjective well-being: The science of happiness and a proposal for a national index. *American Psychologist*, 55 (1), 34-43.
- Diener, E., Scollon, C. N., & Lucas, R. E. (2003). The evolving concept of subjective wellbeing: The multifaceted nature of happiness. *Advances in Cell Aging and Gerontology*, 15, 187-219.
- Diener, E. & Suh, E. (1997). Measuring quality of life: Economic, social, and subjective indicators. *Social Indicators Research*, 40, 189–216.
- Easterlin, R.A. (2006). Life cycle happiness and its sources: Intersections of psychology, economics, and demography. *Journal of Economic Psychology*, 27, 463-482. <https://doi.org/10.1016/j.joep.2006.05.002>
- Emanuel F, Molino M, Lo Presti A, Spagnoli, P., & Ghislieri C. (2018). A Crossover Study From a Gender Perspective: The Relationship Between Job Insecurity, Job Satisfaction, and Partners' Family Life Satisfaction. *Frontiers in Psychology*, 9(1481), 1-10. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2018.01481>
- Ermiş, B. S. (2019). *Lise öğrencilerinin bağlanma stilleri, aile yaşam doyumları ve duygusal özerlik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. (Tez No. 56511) [Yüksek lisans tezi, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi-İstanbul]. Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı Tez Merkezi.
- Henry, C. S., & Lovelace, S.G. (1995). Family resources and adolescent family life satisfaction in remarried family households. *Journal of Family Issues*. 16, 765–86. <https://doi.org/10.1177/019251395016006005>

- İnangil, D., Irmak Vural, P., & Körpe, G. (2021). Hasta yakınlarının aile yaşam doyumu ve umutsuzluk düzeyleri. *Online Türk Sağlık Bilimleri Dergisi* 6(1), 73-81. <https://doi.org/10.26453/otjhs.772750>
- Karasar, N. (2004). Bilimsel araştırma yöntemi. Nobel Yayın Dağıtım
- Kiye, S. (2022). *Boşanmaya uyum programının tek ebeveynli ailelerin boşanmaya uyumu ve aile yaşam doyumlarına etkisi*. (Tez No. 735290) [Doktora tezi, Ankara Üniversitesi-Ankara]. Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı Tez Merkezi.
- Matias, M., & Recharte, J. (2021). Links between work–family conflict, enrichment, and adolescent well-being: Parents’ and children’s perspectives. *Family Relations*, 70(3), 840–858. <https://doi.org/10.1111/fare.12453>
- Moss, E., & Willoughby, B. J. (2018). Associations between beliefs about marriage and life satisfaction: The moderating role of relationship status and gender. *Journal of Family Studies*, 24(3), 274–290. <https://doi.org/10.1080/13229400.2016.1187658>
- Nazlı, S. (2020). *Aile danışmanlığı*, 15. Baskı. Nobel Yayınları.
- Orellana, L. Schnettler, B. Adasme-Berrios, C. Lobos, G. Miranda-Zapata, E., & Lapo, M. (2022). Family profiles based on family life satisfaction in dual-earner households with adolescent children in Chile. *Family Process*, 61, 906–925. <https://doi.org/10.1111/famp.12714>
- Pavot, W., & Diener, E. (1993). The affective and cognitive context of self reported measures of subjective well-being. *Social Indicators Research*, 28 (1), 1-20.
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2001). On happiness and human potentials: A review of research on hedonic and eudaimonic well-being. *Annu Rev Psychol*, 52, 141–166. <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.52.1.141>
- Schnettler, B., Miranda-Zapata, E., Grunert, K. G., Lobos, G., Lapo, M., & Hueche, C. (2019). Depression and satisfaction in different domains of life in dual-earner families: A dyadic analysis. *Revista Latinoamericana De Psicología*, 51(3), 199–209. <https://doi.org/10.14349/rlp.2019.v51.n3.7>
- Schnettler, B., Miranda-Zapata, E., Grunert, K. G., Lobos, G., Lapo, M., & Hueche, C. (2020). Testing the spillovercrossover model between work-life balance and satisfaction in different domains of life in dual-earner households. *Applied Research in Quality of Life*. <https://doi.org/10.1007/s11482-020-09828-z>
- Schnettler, B., Miranda-Zapata, E., Lobos, G., Saracostti, M., Denegri, M., Lapo, M., & Hueche, C. (2018). The mediating role of family and food-related life satisfaction in the relationships between family support, parent work-life balance and adolescent life satisfaction in dual-earner families. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 15(11), 2549. <https://doi.org/10.3390/ijerph15112549>

- Schnettler, B., Miranda-Zapata, E., Orellana, L., Poblete, H., Lobos, G., Lapo, M., & Adasme-Berrios, C. (2020). Domain satisfaction and overall life satisfaction: Testing the spillover-crossover model in Chilean dual-earner couples. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(20), 7554. <https://doi.org/10.3390/ijerph17207554>
- Schumm, W. R., McCollum, E. E., Bugaighis, M. A., Jurich, A. P., & Bollman, S. R. (1986). Characteristics of the Kansas family life satisfaction scale in a regional sample. *Psychological Reports*, 58, 975–980.
- Taş, İ., Karacaoğlu, D., Akpınar, İ. & Taş, Y. (2022). Ergenlerde aile yaşam doyumu ile dijital oyun bağımlılığı arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Online Journal of Technology Addiction and Cyberbullying*, 9(1), 28-42. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/en/pub/ojtac/issue/71122/1081361>
- Toseland R., & Rasch J. (1980). Correlates of life satisfaction: An aid analysis. *The International Journal of Aging and Human Development*. 10(2), 203-211. <https://doi.org/10.2190/N4HA-LQY4-RR3U-J800>
- Ünal, A. Ö. & Şahin, M. (2013). Lise öğrencilerinin yaşam doyumlarının bazı değişkenlere göre yordanması. *Cumhuriyet International Journal of Education*, 2 (3), 46-63.
- Veenhoven, R. (1996). The study of life satisfaction. In V. E. Saris, R. Veenhoven, A. C. Scherpenzeel, & B. Bunting (Eds.), *A comparative study of satisfaction with life in Europe* (pp. 11–48). Eötvös: University Press.
- Viñas-Bardolet, C., Guillen-Royo, M., & Torrent-Sellens, J. (2019). Job characteristics and life satisfaction in the EU: A domains-of-life approach. *Applied Research in Quality of Life*, 14, 1–30. <https://doi.org/10.1007/s11482-019-09720-5>
- Yılmaz, A. (2022). Bireysel ve ailevi yaşamda başarı ve doyum ilişkisinin incelenmesi. *Disiplinler Arası Sosyal Bilgiler Dergisi*. 11,01-36.
- Zabriskie, R., & McCormick, B. (2003). Parent and child perspectives of family leisure involvement and satisfaction with family life. *Journal of Leisure Research*, 35(2), 163–189. <https://doi.org/10.1080/00222216.2003.11949989>

Extended Abstract

Life satisfaction is the concept that positive psychology created as a component of the subjective well-being concept to express the satisfaction of the individual with his life. Life satisfaction is stated as the cognitive evaluation dimension of the subjective well-being model. Life satisfaction is among the indicators of a quality life as the level of self-development of the individual with physical and mental symptoms. Life satisfaction is the level of evaluation of the qualities of their own lives within the scope of criteria determined and preferred by individuals. This assessment covers

different areas of life. These include the individual's having a meaningful and purposeful life, having a positive physical perception, economic competencies and social supports, etc. fields are located.

While the concept of life satisfaction refers to the individual's evaluations of his/her own life, family life satisfaction refers to the satisfaction that family members experience when they are together as a family. The family, in its most general definition, is the basic structural unit of society. In terms of systemic theory, the family is considered as the smallest system. The components that make up this system are expressed as family members living together, and family members affect each other in all areas of life (social, economic, emotional, etc.). In this context, family life satisfaction refers to the satisfaction that family members experience when they are together; It refers to the emotional atmosphere that family members experience and feel when they are together. Positive or negative emotions experienced and felt when with family members affect family life satisfaction. When the literature abroad is examined, it is seen that research has been done on many variables that may affect family life satisfaction. When the literature in Turkey is examined, it is understood that there are a limited number of studies conducted on family life satisfaction. Considering that family life satisfaction is one of the most basic factors that affect an individual's life satisfaction and play a role in happiness, it is thought that it is important to investigate the variables that affect the family climate, emotional atmosphere, communication and interaction. In this context, the aim of this study is to investigate the relationship between family life satisfaction and the effect of variables such as gender, age, marital status, duration of marriage, parenthood, education level, number of children and living region, and family life level.

This research was conducted in the scanning model. In general survey model. The population of this research consists of individuals over the age of 18. The sample of the study was formed in the appropriate sampling type, one of the non-probability sample types. In this context, the study group of the research consisted of 355 adults. In this study, two tools were used to collect data. These are the Family Life Satisfaction Scale and the Demographic Information Form created by the researcher. The data obtained within the scope of the research were collected online. Data were delivered to adult groups to be collected from seven regions of Turkey, but they could only be collected from five regions (Eastern Anatolia, Southeast Anatolia, Central Anatolia, Marmara and Mediterranean). While analyzing the data, first of all, the data in the online environment was arranged to be transferred to the analysis environment. Then, it was examined whether the data met the necessary assumptions (sample size, normality, homogeneity of variances, etc.) within the scope of compliance with the specified analyzes. After these examinations, it was decided to analyze with nonparametric tests.

In this study, it was investigated whether the family life satisfaction levels of the participants changed significantly according to the variables of gender, age, marital

status, duration of marriage, parenting status (whether or not to have children), number of children, education level and the region they live in. According to the results obtained, it was determined that the participants showed a statistically significant difference according to age, marital status, duration of marriage, parenting status, education level and the region they lived in, but there was no significant difference according to the variables of gender and number of children.

This research has some limitations. Family life satisfaction levels were determined by collecting data only from adults in the family. New researches can be designed in which the child members of the families can be included. Data were collected from five regions of Turkey, and participants from all regions of Turkey could be reached. Married, single and divorced individuals participated in this study. In future studies, family life satisfaction levels of individuals who remarry after divorce can be investigated. In addition, more detailed findings on different variables affecting family life satisfaction can be reached with studies to be conducted with variables other than the variables determined in this research.